

АНАЛІЗ СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОВЕДЕННЯ ПЛАНОВИХ ЩЕПЛЕНЬ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ З ПОЗИЦІЇ СПОЖИВАЧІВ

Котвіцька А. А., Кононенко О. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

socpharm@ukr.net

Одним із найефективніших та економічно обґрунтованих заходів медичного втручання, що існують на сьогодні, враховуючи відносно низькі затрати на її проведення та значні позитивні результати для здоров'я та благополуччя всього населення, є імунізація. Однак, одним із найбільш проблемних питань галузі охорони здоров'я постає якість стану забезпечення населення вакцинами, що використовуються для планової вакцинопрофілактики дітей, зважаючи на вкрай низький рівень державного фінансування та брак достовірної та повної інформації щодо ефективності методу вакцинопрофілактики у запобіганні інфекційної захворюваності.

Враховуючи вищезазначене, метою нашого дослідження стало проведення медико-соціологічного дослідження методом анкетного опитування серед осіб, які мають дітей віком від 0 до 18 років, щодо стану планової вакцинопрофілактики дітей в Україні.

За результатами дослідження встановлено, що серед загальної кількості респондентів 85,5% (409 осіб) складають жінки. Більша частка респондентів – 62,9% – особи віком до 29 років. Серед загальної кількості опитаних – 32,3% працюючих. Більшість респондентів, а саме 66,1%, оцінили свій матеріальний стан як середній. Найвність у складі родини однієї дитини засвідчили більшість опитаних, а саме 69,4%. Вік дітей у 56% випадків становив від 0 до 4-х років.

Одним з основних завдань дослідження було визначення ставлення респондентів до планової вакцинопрофілактики дітей. Встановлено, що 66,1% респондентів вакцинують своїх дітей з повним дотриманням Національного календаря профілактичних щеплень.

Значна частка респондентів, а саме 35,5%, дотримується думки, що частота ускладнень виявляється вищою у разі щеплення, ніж у разі перенесеного інфекційного захворювання, що викликає занепокоєння.

Суттєво зниженою є довіра до засобів масової інформації (ЗМІ), як інформаційного джерела щодо вакцинації, свідченням чого є те, що знанням, отриманим таким чином, довіряють лише 8,1% респондентів, не довіряють зовсім – 40,3%, частково довіряють – 51,6%. Необхідність більш активного висвітлення питань планової вакцинопрофілактики в ЗМІ відмітили 81,4% респондентів.

Вкрай незадовільним залишається стан забезпечення окремими вакцинами для проведення планових щеплень дітей в поліклініці. Так, в результаті анкетування встановлено, що повністю задоволені станом забезпечення вакцинами для планової вакцинації дитини у поліклініці лише 17,2% респондентів. Незадоволення через відсутність окремих вакцин висловили 50% опитаних, 20,1% респондентів не довіряють виробнику запропонованої їм в поліклініці вакцини.

Щодо джерела фінансування відповіді респондентів розділилися майже однаково: 50,9% респондентів при здійсненні профілактичних щеплень дитині отримували вакцини за державний рахунок; частка респондентів, які змушені були придбати вакцини за власний рахунок, становить 49,1% відповідно.

Таким чином, враховуючи результати дослідження, оптимальними напрямками покращення стану проведення профілактичних щеплень та підвищення рівня охоплення імунізацією, на нашу думку, є формування у населення довірливого ставлення до вакцинації шляхом інформування про її безпеку та ефективність, про наслідки недостатнього охоплення імунізацією з залученням ЗМІ та медичного персоналу, а також оптимізація своєчасного державного забезпечення вакцинами для планової вакцинопрофілактики дітей.

1. Котвіцька А. А. Наукове узагальнення сучасних підходів до проведення планової імунізації в країнах світу / А. А. Котвіцька, О. В. Кононенко, І. В. Кубарева // Актуальні питання фармацевтичної і медичної науки та практики. – 2014. – № 3. – С. 72 – 76.